

Sygnatura akt III U 669/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 15-01-2018 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 09-01-2018r. w Koninie

sprawy **J. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o wysokość emerytury

na skutek odwołania **J. W.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 06-06-2017r. znak: (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, , że zobowiązuje organ rentowy do przeliczenia J. W. okresu pracy w Kopalni Węgla Brunatnego (...) w K. od dnia 01-10-1993r. do dnia 28-02-2009r. z zastosowaniem przelicznika 1,8 z wyłączeniem okresów pobierania świadczeń z ubezpieczenia chorobowego począwszy, od daty złożenia wniosku.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz odwołującego kwotę 180 zł - tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

Anna Walczak-Sarnowska

Sygn. akt **III U 669/17**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 06.06.2017 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. ponownie ustalił wobec odwołującego J. W. wysokość emerytury górniczej oraz wznowił wypłatę świadczenia. Do ustalenia wysokości emerytury zakład uwzględnił odwołującemu 30 lat i 3 miesiące okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych. W powyższej decyzji zakład nie uwzględnił do ustalenia prawa do emerytury w wymiarze półtorakrotnym okresu pracy górniczej od 01.10.1993r. do 28.02.2009r.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył J. W. zaskarżając ją w całości i zarzucając :

- niewłaściwe zastosowanie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w tym art. 50c i art. 51 w/w ustawy w wyniku czego organ rentowy błędnie nie przeliczył okresu zatrudnienia we wnioskowanym okresie według przelicznika 1,8 i ponownego ustalenia wysokości emerytury,

- błąd w ustaleniu faktycznym poprzez nieuznanie przez organ rentowy, iż ubezpieczony J. W. w okresie od 01.10.1993r. do 28.02.2009r., wykonywał niezmiennie pracę zgodnie z art. 50d ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z załącznikiem nr 3 pkt III rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994r;

Zarzucając powyższe odwołujący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i ustalenie, że w okresie od 01.10.1993r. do 28.02.2009r. ubezpieczony wykonywał niezmiennie pracę zgodnie z art. 50 d ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z załącznikiem nr 3 pkt III rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994r. , a w związku z tym o ponowne przeliczenie wysokości emerytury ubezpieczonemu za w/w okres według przelicznika 1,8.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych podając, że z dokumentacji znajdującej się w aktach odwołującego wynika, że w spornym okresie zajmował on stanowisko pomocnika ślusarza oraz ślusarza, a załącznik do karty ewidencyjnej pracownika zawierający wykaz liczny dniówek półtorakrotnych został sporządzony na podstawie ustaleń komisji weryfikacyjnej. W ocenie organu rentowego ustalenia komisji w tym zakresie nie mogą stanowić podstawy do ustalenia okresów pracy w wymiarze półtorakrotnym, gdyż ewidencję uzupełnia się w oparciu o ustalenia komisji tylko w przypadku, gdy pracodawca nie posiada pełnej ewidencji okresów pracy na stanowiskach. Natomiast z zebranego w postępowaniu materiału dowodowego nie wynika aby w tym przypadku komisja działała w celu uzupełnienia ewidencji okresów pracy w wymiarze półtorakrotnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

J. W., urodził się w dniu (...) roku.

W dniu 23.02.2017 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Do wniosku, dołączył świadectwo wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą z dnia 23.02.2017 r. wystawione przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz ewidencję dniówek półtorakrotnych za okres od. 10.1993r. do 01.2017r.

W świadectwie tym pracodawca zaznaczył, że J. W. jest zatrudniony od 16.03.1993r. do nadal i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą określoną w art. 50 C ust 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, na stanowiskach, wg rozporządzenia MP i PS dnia 23.12.1994r:

- od 16.03.1993r. do 30.09.1993r. – konserwator tras przenośnikowych na odkrywce/górnik eksploatacji – zał. nr 2 pkt 8,
- od 01.10.1993r. do nadal. – rzemieślnik zatrudniony na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na koparkach i zwalówarkach, wykonujący prace mechaniczne, elektryczne i hydrauliczne przy obsłudze, konserwacji, montażu i demontażu tych maszyn i urządzeń – zał. 3, cz. III, pkt 7.

Decyzją z dnia 21.04.2017r. organ rentowy przyznał odwołującemu emeryturę, przyjmując do ustalenia wysokości emerytury przyjęto wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych tj. od 01.01.1997 roku do 31.12.2006r. ze wskaźnikiem 166,02 % , uwzględniając 30 lat i 3 miesiące okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych.

Do wysokości emerytury organ rentowy zastosował przelicznik 1,2 do 187 miesięcy okresów pracy górniczej i 1,8 do 82 miesięcy okresów pracy górniczej.

W uzasadnieniu decyzji zakład ustalił, że do ustalenia prawa do emerytury nie uznano w wymiarze półtorakrotnym okresu pracy górniczej 01.10.1993r. do 28.02.2009r. wskazując, że z dokumentacji zgromadzonej w aktach osobowych odwołującego wynika, że w okresie od 01.10.1993r. do 30.11.1994r. zajmował stanowisko pomocnika ślusarza, które nie jest wymienione w ww. rozporządzeniu. Natomiast w okresie od 01.12.1994r. do 28.02.2009r. zajmował

stanowisko ślusarza, które zostało wymienione z załączniku nr 2 ww. rozporządzenia, a więc okres ten został uwzględniony do wysokości z przelicznikiem 1,2.

W dniu 30.05.2017r. odwołujący złożył wniosek o podjęcie wypłaty emerytury oraz o zmianę stażu pracy. Do wniosku odwołujący dołączył świadectwo pracy z dnia 29.05.2017r. z którego wynika, że pracował do dnia 29.05.2017r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 06.06.2017r. organ rentowy ponownie ustalił wobec odwołującego wysokość emerytury górniczej oraz wznowił wypłatę świadczenia. Do ustalenia wysokości emerytury zakład uwzględnił odwołującemu 30 lat i 3 miesiące okresów składkowych oraz 3 miesiące okresów nieskładkowych. W powyższej decyzji zakład nie uwzględnił do ustalenia prawa do emerytury w wymiarze półtorakrotnym okresu pracy górniczej od 01.10.1993r. do 28.02.2009r.

Sąd ustalił, że odwołujący pracował w (...) od 16.03.1993r. i następnie od 01.06.2014r. został przejęty w trybie art. 23⁽¹⁾k.p^(.) przez (...)Sp. z o.o. z siedzibą w K. do 29.05.2017r.

W okresie od 01.10.1993r. do 30.11.1994r. zajmował stanowisko pomocnika ślusarza. Natomiast w okresie od 01.12.1994r. do 28.02.2009r. zajmował stanowisko ślusarza. J. W. w powyższym okresie pracował w KM1 odział K., był to odział mechaniczny. Pracował w systemie zmianowym, w brygadach kilkuosobowych. Zajmował się usuwaniem awarii maszyn wielogabarytowych, tj. koparek i zwałowarek. Brygada w której pracował odwołujący zajmował się jedynie usuwaniem awarii maszyn. Natomiast zaplanowanymi remontami maszyn, które na okres remontu były wyłączane z ruchu zajmowała się inna brygada. Odwołujący pracował jako mechanik na koparce (...). Do jego zadań należało utrzymanie sprawności maszyny. Zajmował się wszystkimi mechanizmami, tj. wymianą rolek , łożysk, przekładni i prace te wykonywał wspólnie z innymi pracownikami. Na każdej zmianie odwołujący zajmował się koparką i sprawdzał czy ona prawidłowo funkcjonuje. W powyższym okresie odwołujący nie wykonywał innych prac. Razem z odwołującym pracował elektryk i załoga górnicza, która prowadziła maszynę. Awaria była usuwana na bieżąco czasami trwała parę godzin, a czasami parę dni. Jeżeli była awaria podzespołów to maszyna znajdowała się w ruchu , a jeżeli była awaria przekładni to maszyna była zatrzymywana, ale awarie były usuwane w miejscu w którym maszyna pracowała. Odwołujący był przypisany do tej koparki.

Czas pracy odwołującego w tych okresach był odnotowywany w postaci ewidencji dniówek półtorakrotnych.

Razem z odwołującym w tym okresie pracowali M. K., A. B. i P. W..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, dołączonych do akt, zawartych w aktach osobowych odwołującego, zeznań świadków M. K., A. B., P. W. i B. P. oraz odwołującego.

Treść dokumentów, w oparciu o które Sąd ustalił powyższy stan faktyczny nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Zeznania odwołującego i świadków wykazały, że na zakres i rodzaj prac, jakie wykonywał odwołujący w spornym okresie od 01.10.1993r. do 28.02.2009r. na stanowiskach pomocnika ślusarza i ślusarza odpowiada pracy na stanowiskach gdzie pracowali rzemieślnicy zatrudnieni na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na koparkach i zwałowarkach , wykonujący prace górnicze, mechaniczne, elektryczne i hydrauliczne przy obsłudze, konserwacji, montażu i demontażu tych maszyn i urządzeń. Była to praca wykonywana bezpośrednio w przodku kopalni, tzn. przy urabianiu wyrobku.

Treść dokumentów, w oparciu o które Sąd ustalił powyższy stan faktyczny nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Zeznaniom świadków M. K., A. B., P. W. Sąd w całości dał wiarę. Świadczyli razem z odwołującym i znali charakter jego pracy. Ponadto treść tych zeznań wzajemnie się uzupełnia i jest zgodna z zeznaniami odwołującego.

Zeznania odwołującego należy uznać za wiarygodne, gdyż są logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Zeznaniom świadka B. P., złożonym na okoliczność wystawionego odwołującemu załącznika do karty ewidencyjnej Sąd także dał wiarę. Świadek w sposób szczegółowy przedstawiła sposób ewidencjonowania czasu pracy i opisała sposób ewidencjonowania tego okresu.

W przedmiotowej sprawie okres pracy odwołującego w (...) K. w nie był sporny. Spór nie dotyczy też prawa do emerytury, ale ustalenia jej wysokości, w szczególności zaliczenia jako pracy górniczej z zastosowaniem przelicznika 1.8 okresu pracy w (...)K. w okresie od 01.10.1993r. do 28.02.2009r.

Przy ustalaniu wysokości emerytury górniczej, zgodnie z art. 51 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. , poz. 748 .), stosuje się następujące przeliczniki:

1) 1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym

wymiarze czasu pracy;

2) 1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d;

3) 1,4 za każdy rok pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 1-3 i 5-9, wykonywanej częściowo na powierzchni i częściowo pod ziemią;

4) 1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt. 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

Natomiast zgodnie z art. 50 d ust. 1 powołanej ustawy, przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:

1) w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych;

2) w drużynach ratowniczych.

Zgodnie z ust 3 tego przepisu minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowo stanowiska pracy, na których zatrudnienie zalicza się w myśl ust. 1 i 2 w wymiarze półtorakrotnym.

Na podstawie powyższej delegacji ustawowej zostało wydane rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczalnej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r. Nr 2 poz.8) który w Załączniku nr 2 określa stanowiska, na których zatrudnienie zaliczane do pracy górniczej. Zgodnie z § 3 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994r. za okresy pracy pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego, o których mowa w art. 50d ustawy z dnia 17 grudnia 1998r., uważa się okresy pracy na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 3 do rozporządzenia.

Stanowiska pracy, na których zatrudnienie zalicza się w wymiarze półtorakrotnym określone zostały szczegółowo w Załączniku Nr 3 do wskazanego wyżej rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994r. Spośród wymienionych w Dziale III Załącznika nr 3 stanowisk w kopalniach węgla brunatnego zaliczanych w wymiarze półtorakrotnym w pkt. 7 wymieniono pracę rzemieślników zatrudnionych na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze

czasu pracy na koparkach i zwalówarkach, wykonujący prace górnicze, mechaniczne, elektryczne i hydrauliczne przy obsłudze, konserwacji, montażu i demontażu tych maszyn i urządzeń.

Spór w niniejszej sprawie dotyczy ustalenia, czy praca ubezpieczonego w spornym okresie zatrudnienia była pracą przodkową i odnosiła się do stanowiska, o którym mowa w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty.

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie należy przyjąć, iż w spornym okresie odwołujący wykonywał faktycznie pracę rzemieślnika zatrudnionego na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na koparkach i zwalówarkach, wykonujący prace górnicze, mechaniczne, elektryczne i hydrauliczne przy obsłudze, konserwacji, montażu i demontażu tych maszyn i urządzeń, tj. wymienionej pod poz. 7, Działu III Załącznika nr 3 do rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994r. jako zaliczaną w wymiarze półtorakrotnym, co w konsekwencji daje prawo do zastosowania przelicznika 1,8 do tego okresu.

W spornym okresie zatrudnienia od dnia od 01.10.1993r. do 28.02.2009r. niezależnie od przypisanych mu w angażu stanowisk pracy odwołujący zajmował się wyłącznie pracą na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy obsługiwaniu koparki.

Odwołujący nigdy nie był kierowany do prac w inne miejsca odkrywki czy poza wyrobiskiem górniczym. Nie budziło wątpliwości Sądu, że niezależnie od nazewnictwa stanowiska pracy według angażu, odwołujący w spornym okresie wykonywał czynności, które swym charakterem odpowiadały pracy osoby zimującej się wykonywaniem prac mechanicznych na koparkach i zwalówarkach, tj. na usuwaniu awarii tych urządzeń, zatrudnionego na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywanej na koparce, tj. na stanowisku wymienionym pod poz. 7, Działu III Załącznika nr 3 do rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994r.

Równocześnie praca ta odpowiadała definicji prac przodkowych, zawartej w art. 50d, ust. 1, pkt. 1, tj. dotyczyła innych prac przodkowych bezpośrednio związanych z urabianiem urobku i prac przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach. Należy również wskazać, że zdaniem Sądu z uwagi na przeznaczenie technologiczne maszyn obsługiwanych przez odwołującego w tym czasie, praca odbywała się na terenie „przodka eksploatacyjnego”, czyli tej części wyrobiska eksploatacyjnego, w której urabia się skałę czyli węgiel brunatny i nadkład łącznie z kopalinami towarzyszącymi. Praca odwołującego na tych maszynach niewątpliwie odbywała się w systemie stykowym, co wynika ze specyfiki pracy w obrębie maszyn podstawowych.

Praca ubezpieczonego polegała na naprawach koparki, czyli podstawowej maszyny w górnictwie, zajmującej się kopaniem urobku. Swoje czynności wykonywał w rejonie kopalni bezpośrednio związanym z wydobyciem.

Trzeba wskazać, że nazewnictwo stosowane przez zakład pracy nie ma decydującego znaczenia. Decydujące znaczenia mają bowiem rzeczywiste obowiązki wykonywane przez pracownika, a nie nazwa jego stanowiska pracy (por. wyrok SN z dnia 22 marca 2001r., II UKN 263/00, wyrok SN z dnia 25 marca 1998r., II UKN 570/97).

W przedmiotowej sprawie fakt wykonywania przez odwołującego pracy na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy został potwierdzony przez odwołującego, a w szczególności charakter tej pracy został też potwierdzony przez wykaz dniówek na stanowisku odwołującego.

W tym miejscu należy wskazać, że zarzuty organu rentowego sformułowane w odpowiedzi na odwołanie w zakresie, w jakim organ kwestionował ustalenia Komisji Weryfikacyjnej dotyczące ustaleń komisji odnośnie załącznika do karty ewidencyjnej pracownika nie mogą zostać uwzględnione w niniejszym postępowaniu, albowiem w przypadku odwołującego nie było ustaleń ani protokołu Komisji Weryfikacyjnej, a świadectwo pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą zostało wystawione na podstawie ewidencji dniówek.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że okres pracy odwołującego od 01.10.1993r. do 28.02.2009r. w (...) K. była pracą rzemieślnika zatrudnionego na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na koparkach i zwałowarkach, wykonującego prace górnicze, mechaniczne, elektryczne i hydrauliczne przy obsłudze, konserwacji, montażu i demontażu tych maszyn i urządzeń.

W konsekwencji – na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do przeliczenia J. W. okresu pracy w Kopalni (...) w K. od dnia 01.10.1993r. do dnia 28.02.2009r. z zastosowaniem przelicznika 1,8 z wyłączeniem okresów pobierania świadczeń z ubezpieczenia chorobowego począwszy, od daty złożenia wniosku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015. 1804 ze zm.).

SSO Anna Walczak - Sarnowska